

vises, at han enten har havt de naturlige Kopper eller er bleven vaccineret. Udvalgets Medlemmer ere alle fuldstændig enige i at ansee det for i høj Grad ønskeligt, ja, jeg tør vel sige, for aldeles nødvendigt, at denne Bestemmelse bliver ophevet. Jeg tør ansee det for overflødig at sige Noget til, hvad der i Betænkningen er fremhævet for at begrunde denne Udvalgets Mening om det Rigtige i at gjøre Afgangen til at stadfæste Daabspagten afhængig af den Omstændighed, om den Paa-gjældende er vaccineret eller har gennemgaaet vedkommende Sygdom, og i det Hele i den Anskuelse, hvorefter Hensyn, der vedkomme Kirken, paa den Maade skulle sammenslaas med Hensyn, der udelukkende vedkomme Sundhedspolitiet. Jeg tør, som sagt, ansee Udvalgets Mening med Hensyn til dette Punkt for tilstrækkelig begrundet, og det er kun for Nødtagetheds Skyld, jeg skal gjøre den Bemærkning, at allerede Forandringer ved den senere Lovgivning have medført, at den Forpligtelse, som Placaten saaledes indeholder med Hensyn til Afgang til Confirmation, har tabt betydeligt i sin Virkning derved, at de Bestemmelser ere bortfaldne, hvorefter Forpligtelsen til Confirmation var bestemt at skulle fyldestgøres inden en vis Alder. Udvalgets Medlemmer have ogsaa samstemmet i, at man, naar man ophevede den omhandlede Bestemmelse, ogsaa maatte lade den Bestemmelse bortfalde, som medfører, at Præsten ikke kan vie Noget, medmindre saavel Brudgom som Brudgodtgjøre, at de enten have havt Vernekopperne eller ere blevene vaccinerede. Udvalgets Medlemmer samstemme, som sagt, deri, skjøndt ganske vist den Erkjendelse ikke i samme Grad er tilstede for alle Udvalgets Medlemmer, at det Hensyn, som leder i Henseende til Confirmation, ogsaa skulde gjøre sig gjældende med Hensyn til Ægtefæll; de ere kun Alle enige i, at, om ogsaa denne Betragtning ikke i samme Udstrækning gjælder med Hensyn til Ægtefæll, er dog Vielsen efter sin Natur paa Grund af sin kirkelige Charakter en saadan Handling, at den ovennævnte Bestemmelse bør bortfalde. Dette har medført, at man i Forbindelse med Forslaget om Ophevelsen af første Punktum i Nr. 10 i Placat af 19de No-

vember 1811 under Nr. 1 har stillet det Endringsforslag, at ogsaa Bestemmelsen i Forordningen af 3die April 1810 § 10 opheves, hvorved jeg skal bemærke, at det er denne Bestemmelse, der ligger til Grund for Forkriften i Forordn. af 30te April 1824 § 10 som ogsaa for en Placat af 14de Septem-ber s. A., der har gjort Anvendelse deraf med Hensyn til Religionsksamfund, som afvige fra Statskirken. Med Enigheden i disse to Punkter kan jeg imidlertid ogsaa sige, at Enigheden saa temmelig er forbi i Udvalget, dog med Undtagelse af et mere almindeligt Punkt, som jeg om lidt skal komme til at omtale. Et Mindretal i Udvalget, bestaaende af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben) og mig, anseer det nemlig for uundgaaelig nødvendigt, at man, naar man hæver Bestemmelserne i Henseende til Vaccinationens Nødvendighed for Confirmation og for Vielse, lader andre Bestemmelser træde istedetfor disse, hvorved det bliver muligt at tilvejebringe en Garanti for, at Vaccinationen finder Sted, saaledes at man ikke ved at lade indtræde fuldkommen Løshed deri skal sætte ikke alene de enkelte Sidsviders Helbred i Fare, for hvis Vedkommende Vaccination forsømmes, men ogsaa aabne Veien for Sygdomsfulger med Hensyn til Flere af Samfundet. Vi ansee det saa meget mere nødvendigt at faae Bestemmelser satte ind istedetfor dem, der efter den foreslaaede § 1 skulle gaae ud, som det fremtræder klart ved at betragte den øvrige Deel af Vaccinationslovgivningen, at der i Grunden slet ikke vilde blive Noget tilbage, som hidtog til at skaffe den mindste Sikkerhed for, at Vaccination virkelig fremdeles fandt Sted. Der vil nemlig ikke blive Andet tilbage end den Bestemmelse i Vaccinationsforordningen af 3die April 1810 § 7, hvorefter Bestyrerne af Undervisningsanstalter og Skoler, med Undtagelse af, som det hedder, de ringeste Almueskoler, skulle være ansvarlige for, at de, der som Lærlinge optages til Undervisning, enten have gennemgaaet Koppesygdommen eller ere blevene vaccinerede. Den næste Bestemmelse, der bliver levnet, er den i samme Forordnings § 8, hvorefter Aldermænd og Haandværksmestere note skulle paasee, at de, der komme i Lære, have